

NS kamprop

#214

2 / 2025 (136)

Leksikon - Michael Kühnen

146 - WERWOLF

I den tyske nasjonalsosialismen refererer begrepet "varulv" til væpnet politisk kamp. Dette går tilbake til Tysklands middelalderhistorie, der menn som kalte seg "varulver" forsvarte folkets rett og frihet med væpnet kamp og med den hemmelige jurisdiksjonen til Feme, i tider med svakhet i den keiserlige staten, lokale herskeres vilkårlighet eller okkupasjon av

fremmede tropper. Denne gamle tradisjonen ble tatt opp igjen av det nasjonalsosialistiske lederskapet i Det tredje riket i krigens siste år, og det forsøkte å organisere en partisankamp mot de fiendtlige styrkene fra andre verdenskrig som hadde rykket frem på tysk jord. Denne partisanbevegelsen fra 1945/56 JdF ble kalt "Varulv" og ble frem til kapitulasjonen støttet av en radiostasjon med samme navn, en egen avis og flyveblader. Varulvkampen ble endelig avsluttet først i første halvdel av 1946/56 JdF.

I lys av naziforbudet og undertrykkelsen av nasjonalsosialismen i etterkrigstiden og frem til i dag, dukket det også gjentatte ganger opp enkeltpersoner og grupper fra nasjonalsosialismen i den nye generasjonen som forsøkte å organisere en væpnet kamp under parolen om varulven. Ny Front-fellesskapet inntar følgende holdning til Varulven:

Opprettelsen av et sant folkefellesskap er det sentrale politiske målet for det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet og er bare mulig med folkets samtykke og dets frie vilje, gjennom massenes tillit til partiet, som partiet må gjøre seg fortjent til og kjempe for, som det må beile til. Hvis partiet kan operere i et demokrati av vestlig type som holder fast ved sine prinsipper om at flertallets mening skal dannes og uttrykkes fritt, og at den eneste forutsetningen for å gripe makten er å vinne flertallet i frie valg, vil det føre en kamp for lovlig revolusjon med demokratiets midler og avvise væpnet motstand. Men hvis partiet blir forbudt og forfulgt, er den væpnede kampen for frihet etisk berettiget. Dette er utvilsomt tilfelle i alle de tre nåværende tyske delstatene, av okkupantenes nåde.

Etisk begrunnet betyr imidlertid ikke automatisk taktisk tvingende nødvendig. Til tross for forfølgelse og forbud gir den liberale kapitalismens system i Forbundsrepublikken Tyskland (BRD) og i Forbundsrepublikken Østerrike i det minste et visst spillerom for organiseringen av den politiske frihetskampen og for gjenoppbyggingen av partiet. Dette spillerommet må utnyttes og blir utnyttet gjennom det legale organisasjonsarbeidet til frontorganisasjonene og masseorganisasjonene i den nye fronten og gjennom det illegale propagandaarbeidet til NSDAP/AO. Organiseringen av en ytterligere væpnet kamp - Varulven - kan ikke fremme denne frihetskampen i den nåværende historiske situasjonen, men kan bare hindre og lamme den.

Varulven blir verken forstått eller støttet av folket for tiden og ville meningsløst avlede de beste kameratene fra de avgjørende frontene i kampen, sette dem i fare og til slutt ofre dem på kort tid. Den nasjonalsosialistiske bevegelsen av i dag ville forblø i forsøket på å organisere den væpnede kampen i Tyskland. Derfor er varulven for øyeblikket verken en del av strategien eller taktikken til Ny Front eller NSDAP/AO. Den eneste forutsetningen for varulven er en total forfølgelse som ikke lenger tillater noen annen aktivitet og/eller en misnøye blant folket som har økt så mye at den væpnede kampen blir ønsket velkommen og støttet av massene.

147 - WILL

Nasjonalsosialismen tar utgangspunkt i livets virkelighet, som er bestemt av naturlover. De viktigste av disse livslovene, som gjelder likt for alle livsformer og arter, er arvelighet, differensiering og kamp for tilværelsen med den seleksjon som følger av dette (se Elite).

Menneskearten er imidlertid den eneste kjente livsform som har en fri vilje og derfor midlertidig - om enn til prisen av dekadanse og artens eventuelle død - også kan leve i strid med

livets lover. Bevaring av arten og utvikling av menneskearten sikres derfor ikke av rådende instinkter og reflekser, men krever den bevisste viljen til å leve i overensstemmelse med arten og naturen. Derfor er viljen et av nøkkelbegrepene i nasjonalsosialismen, hvis hovedmål er bevaring og utvikling av den ariske rase (se arisk).

Dette gjelder selvfølgelig først og fremst nasjonalsosialismen som livsholdning, dvs. verdiidealismens etikk. Nasjonalsosialismen utdanner viljesmennesker. Personligheter der erkjennelse, vilje og gjerning smelter sammen til en enhet (se også Frelse aka Heil). Erkjennelsen muliggjøres av nasjonalsosialismens vitenskapelige erkjennelseslære, den biologiske humanismen: Gjerningen finner mening og fullbyrdelse i den bevisste kampen for den nye orden.

Erkjennelsen forblir imidlertid fruktløs, og menneskets kamp for tilværelsen er ikke tenkelig uten viljen! Uten viljen er ingenting tenkelig, verden og livet synker ned i verdi- og meningsløshet. Viljen er imidlertid i stand til - innenfor rammen av naturlovene - å gjøre alt. Viljen skaper en ny verden og gir menneskelivet mening og verdi.

Siden mennesket er et fellesskapsvesen, trenger også dets bevaring og utvikling av arten en fellesskapsvilje: Det trenger en viljesbærer som samler alle energier, krefter og viljesytringer hos hver enkelt folkekamerat i en total mobilisering, organiserer og leder dem mot det felles mål. Denne viljesbæreren er det nasjonalsosialistiske partiet (se Det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet)!

Partiet er det nødvendige og grunnleggende viljesfellesskap og dermed den organisatoriske og politiske fortropp for de store og omfattende viljesfellesskap av nasjon og rike, som det kjemper for, former og bærer. Nasjonalsosialistens verden og liv - dette er alene de evige livslovene i naturen og den egen frie vilje. som smelter sammen med partiets kollektive vilje!

148 - TIDENS GANG

En virkelig revolusjon er en omvurdering av alle verdier, endrer dermed livsfølelse, målestokker og ideer og bringer med seg en ny verden, en ny tid. Revolusjoner er vendepunktstider! Derfor er det med en revolusjon som regel også forbundet en endring av tidsregningen, i hvert fall forsøket på det.

Kristendommens revolusjon skapte således kalenderen "etter Kristi fødsel", mens opplysningstidens revolusjon forsøkte å innføre en kalender "Republikkens år", som skulle begynne med proklamasjonen av den franske republikken, men som ble avskaffet etter bare noen få år av Napoleon. Det bør også nevnes at den italienske fascismen talte årene i den "fascistiske æraen", som begynte med marsjen mot Roma i 1922, som førte til fascistpartiets maktovertakelse.

Nasjonalsosialismen er den avgjørende revolusjonen i moderne tid og innleder den tids vending som vil føre til den nye orden. Det egentlige revolusjonære innholdet i denne nasjonalsosialistiske tidsvendingen er den biologiske tenkningen i politikken, som er avledet av den biologiske humanismens vitenskapelige epistemologi og ledsages av en ny etikk, verdiidealismens livsholdning.

Livet, som er formet av denne tidsvendingen, er derfor bevisst innrettet etter biologiske naturlover som arvelighet, differensiering og kampen for tilværelsen, så vel som etter den etisk funderte viljen til fellesskap. Det er derfor en selvfølge at den nasjonalsosialistiske verdensbevegelsen uttrykker og symboliserer denne tidsvendingen også ved en ny tidsregning overalt

hvor ariere lever. Denne tidsberegningen viser til den geniale personligheten til skaperen av det nasjonalsosialistiske verdensbildet og partiet, tidsvenderen og frelsesbæreren for den ariske rase (se også Frelse aka Heil) - til lederen A D O L F H I T L E R !

Med Adolf Hitlers fødsel begynte den nye tiden, i hans navn vil den ta form i den nye orden. Derfor, den 20. april 1989 - fødselsdagen til Føreren - begynner det første "År for Føreren" (JdF) og dermed den nasjonalsosialistiske æraen for alle nasjonalsosialister i verden.

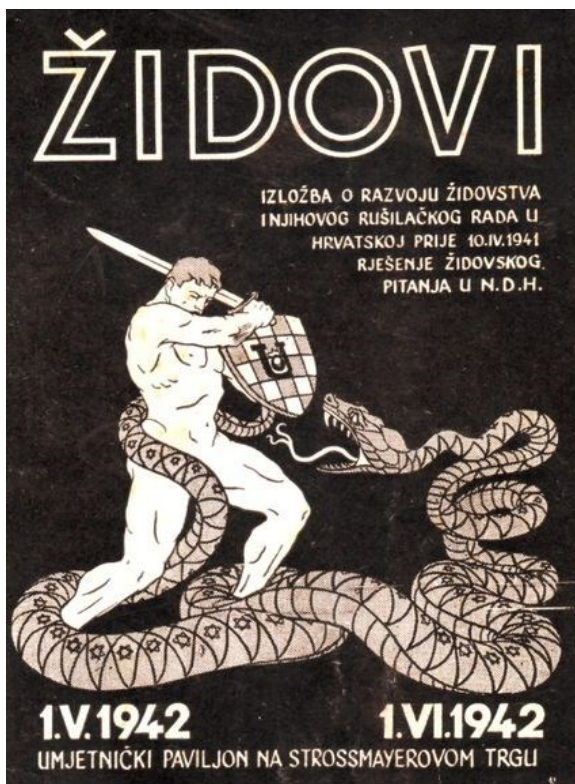
149 - RENTEBINDING

Nasjonalsosialismen streber etter å bygge et sosialistisk folkefellesskap. En slik ikke-marxistisk sosialisme med et folkelig preg er basert på like rettigheter og plikter for alle medlemmer av folket på arbeiderklassens etiske grunnlag (se Etikk).

Den viktigste rettigheten til folkekameraten er derfor retten til å arbeide. På samme måte er det folkekameratens første plikt å arbeide mentalt eller fysisk for folkefellesskapet, slik det kreves i punkt 10 i partiprogrammet til det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet. Enhver inntekt uten arbeid eller innsats avvises prinsipielt.

Folkekameraten lever av sitt arbeid, får lønn etter sin ytelse og tjener folkefellesskapet med sitt arbeid, etter sine talenter og etter beste evne. Denne etiske grunnholdningen har også konsekvenser for den nasjonalsosialistiske folkestatens pengesystem (se Staten), slik det er nedfelt i punkt 11 i partiprogrammet:

BRYTE RENTENS TRELLDOM. Dette kravet er en hjørnestein i partiprogrammet og et av de viktigste kravene i nasjonalsosialismen generelt.

Renten er det perverse klimakset på kapitalismens utbytende økonomiske form. Det er nødvendig å gjøre slutt på ideen om at ikke bare mennesket, men også penger "arbeider", noe som i ekstreme tilfeller fører til at folk som har nok penger, i stedet for å arbeide selv, kan la disse pengene "arbeide" i deres sted (gjennom lån, renter, spekulasjonsgevinster, børsmannipulasjoner osv.). Bare det å bryte bindingen til renter gjør en ny orden mulig, der, ifølge leder Adolf Hitlers ord, ikke mannen, er der for økonomien og økonomien for pengene, men der prinsippet gjelder: **"Pengene er til for økonomien og økonomien for mennesket."**

Bare ved å bryte rentetvangen og innføre en rentefri økonomisk orden kan den dødelige konkurransen både i privatøkonomien og mellom statene forvandles til en fredelig konkurranse, der alle må leve og kan leve uten utbytting. Det er nok til alle, hvis det styres rasjonelt

og det utvikler seg en kretsløps- eller likevektsøkonomi, der pengene ikke stadig trekkes ut av kretsløpet for å tjene som rentepenger profitt- og politiske interesser for dem som hersker over renteøkonomien og pengeverdenen.

Frihet for en nasjonal økonomi kan bare oppnås ved å umyndiggjøre verdens storfinans, som ved hjelp av renteøkonomien slavebinder folkene og holder dem i avhengighet - og dermed også tjener den sionistiske streben etter verdensherredømme (se sionismen). Kampen mot denne trelldommen er derfor ikke bare en nasjonal, men en verdensomspennende frihetskamp. En viktig utenrikspolitisk alliert i denne kampen er religionen islam, som forbyr renteøkonomi.

Nasjonalsosialismen bryter rentens trelldom og eliminerer dermed den viktigste kilden til arbeidsløs og uanstrengt inntekt internt og trelldommen til frie folk eksternt. Det første konkrete tiltaket etter revolusjonen er nasjonalisering av alle banker, forsikringsselskaper og andre pengeforetak. Kontrollen over den nasjonale valutaen må helt og holdent ligge hos folkets stat.

150 - SIONISME

Sionismen er jødedommens nasjonale bevegelse og dermed statsideologien til røverstaten Israel. Så langt sionismen hevder å ville skape en jødisk nasjon som danner sin egen stat, som sikrer det jødiske folkets overlevelse og utvikling, er det ikke noe i veien for det. Dette ville være en normal ambisjon for ethvert folk, og alt som bidrar til å gjøre jødedommen til et normalt, åndelig sunt og likestilt folk, må hilses velkommen. Men en slik jødisk stat kan ikke eksistere i Palestina og være basert på landtyveri, noe araberne og særlig palestinerne som bor der, med rette kjemper mot.

Men viktigere enn denne regionale konflikten om røverstaten Israel er det faktum at målet for jødedommen og dens nasjonale bevegelse ikke er å skape en normal nasjonalstat, men å vinne verdensherredømmet. Derfor er heller ikke staten Israel en normal stat, men et konspiratorisk sentrum utstyrt med statssuverenitet. Den er ikke målet for nasjonale bestrebelser, men et redskap på veien mot verdensherredømme. Heller ikke de jødiske samfunnene, som er spredt over hele verden, er folkegrupper som streber etter innvandring til sin hjemstat, men ytterligere mektige redskaper for denne dominansbestrebelsen, og derfor tenker de heller ikke på å forlate sine maktposisjoner rundt om i verden og emigrere til Israel.

Sionismen er verdensjødedommens organiserte makt i jakten på verdensherredømme. Den benytter seg av røverstaten Israels statssuverenitet og av den doble lojaliteten til innflytelsesrike og mektige jødiske samfunn, sionistiske verdensorganisasjoner og enkeltpersoner over hele verden. Slik blir sionismen en verdenspest som truer alle folks frihet, og en utfordrende vrangforestilling som gir det "utvalgte folk" rett til å dominere og utbytte alle folkeslag.

Den verdensomspennende motstanden er åndelig preget av såkalt antisemittisme, politisk av antisionistisk frihetskamp, som fant et første høydepunkt da det overveldende flertallet av nasjonene som er representert i FN, høytidelig forbød sionismen som "rasisme" - det vil si streben etter å anse sitt eget folk som overlegent og som "utvalgt" til å herske over de andre.

I Tyskland formulerer det nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiets partiprogram de antisionistiske kravene i punktene 4-8, som inneholder raseskillet mellom ariere og jøder og streben etter et nasjonalt styre av tyskere for tyskere. Antisionismen er dermed en av de viktig-

ste komponentene i den politiske kampen til det nasjonalsosialistiske partiet.

Alt i alt streber nasjonalsosialismen etter en verdensomspennende endelig løsning på jødeproblemet, noe som verken betyr utryddelse av det jødiske folk eller forfølgelse, slik den fiendtlige grusomhetspropagandaen hevder (se også Holcaust). Den virkelige endelige løsningen er å muliggjøre og gjenopprette friheten til de folkene som sionismen i dag påvirker, kontrollerer, dominerer og utnytter, og det er å hjelpe det jødiske folket til å bli et normalt folk, ikke lenger en svøpe for menneskeheten.

Moro under hakekorset

Den nasjonalsosialistiske aktivismen har også sine lysere stunder! Her er et utdrag fra Gerhard Laucks hefte "Moro under hakekorset".

53.

Fra *Der Bismarck-Deutsche*:

Churchill drar til det hinsidige.

"Til gulvvaskerne!" beordrer St.

"Hva?" Churchill svarer: "Skal jeg, en stor statsmann, skrubbe gulv? Hva gjør Roosevelt?"

"Stallgutt!"

"Det er enda verre! Og Stalin?"

"Gaterengjører!"

Churchill, som nå er svært alvorlig, spør: "Er det ingen sjanse for en forandring?"

Peter rister på hodet og svarer: "Ikke så lenge Adolf sitter på kontoret!"

54.

Noen ganger vil ikke engang en hardbarket aktivist gå inn i politiske diskusjoner med fremmede på gaten. Da en mann stirret på meg, kom bort til meg og sa: "Jeg så deg på TV i forrige uke, ikke sant?", så jeg ham rett og slett i øynene, smilte og svarte: "Det må ha vært min onde tvillingbror!"

Han bare lo. For eller mot, han hadde tydeligvis også humoristisk sans.

Tenk om mamma hadde reagert på samme måte da jeg var liten og ble tatt med hånden i kakeboksen!

**NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonalsosialistisk propagandaleverandør!**

**Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk**

Abonnementsskjema

☐ Abonnement på *NS KAMPFRUF* for de neste tolv utgavene. 30,00 Euro eller US \$ 30,00. (Vennligst spesifiser hvilken språkutgave du ønsker!)

☐ Donasjon - *DIN støtte gjør vårt arbeid mulig!*

Name _____

Gate _____

By _____ Postnummer _____

Land _____

(Valgfritt) E-postadresse/telefon _____

**Post til: NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA
(Eller utelat "NSDAP/AO".)**